

Názvy dle ES:

N – Starwitzer Flügelsteller
Kröpfher,
F – Boulant de Starwitz,
A – Starwitzer Cropper.

Zařazení v seznamu plemen ES: voláči č. 320.

Původ: Horní Slezsko, později se rozšířil do celého Německa.

Plemené znaky

Štíhlý, temperamentní střední voláč, silnější postavy se vztyčeným postojem a lasturovitou chocholkou hlavy. Zadní partie kratší než přední, harmonický ve všech částech, živého temperamentu, v letu tleská a staví.

Posuzování

Celkový dojem – tvar držení těla – volatost – postoj – chocholka – barva zobáku a očí – barva a kresba.

Exteriér

Hlava: delší, zaoblená se širší, plnou a dobře zakulacenou lasturovitou chocholkou, oboustranně ukončenou postraními růžicemi.

Starvický stavák

- Oči:** perlové (malé prokvení je tolerováno), u sedlatých tmavé, perlové jsou přednosti. **Obočnice** úzké, masově zbarvené až červené.
- Zobák:** středně dlouhý, nepříliš silný, tmavý u modrých, červených běloušů, červeně plavých a červeně plavých kapratých, masově zbarvený u ostatních. U černých je jehla přípustná. **Ozobí** hladké.
- Křídla:** silná, přilehlá, dobře kryjí záda, nedosahují konce ocasu.
- Ocas:** úzký, složený, se zády v jedné linii, země se nedotýká.
- Opeření:** je dobře vyvinuté, hladce přilehlé. Otlučené a otřepené konce letek jsou přípustné.
- Nohy:** neopeřené, střední, nepříliš široce nasazené, bérce zřetelné.
- Krk:** co nejdélší, čím delší tím lepší, mírně nazad prohnutý. Vole velké, od hrudi viditelně odsazené, hruškovitého tvaru.
- Postava:** Poněkud silnější střední voláč, vztyčené postavy, ne příliš široký v hrudi, hrudní kost dlouhá. Záda dlouhá, lehce dutá, mezi rameny nepříliš široká, dobře vyklenutá, nevystouplá.

Barva a kresba

Všechny barvy syté a čisté, modří a plaví s čistými štíty, ne mourovanými, nebo nečistými. Pruhyně nepříliš široké, čisté, plně protažené a co možná rovnoběžné. Kaprování zřetelné a stejnoměrné. Bělohrötí s 5 až 9 bílými letkami. Sedlatí mají barevný krk, hrud', ramena, záda a ocas s kostřecem a podocasníkem. Hlava je barevná nebo bílá s velkou barevnou kapkou, ostatní peří je bílé. Modří bělouši; na celém těle jemné, jako by plísni přešlel mourování, stříbřitě prokvetlé modrošedé (ne bílé na břichu a běrcích). Podlada peří tmavá až černošedá, křídelní a ocasní pruhy černé, letky tmavé. Přes přední díl tmavé části peří leží zelený lesk, hrotky peří světlé a střední část tmavá. Světlé hrotky dávají požadované mourování, které se znásobuje při nafouklém voleti. Barva hlavy jako těla. Stříbřití bělouši jako modří se světlejší základní barvou a tmavými letkami a pruhyně. Červení a žlutí bělouši mají přes celkově slabé zbarvení hlavy a těla a smetanové zbarvení štítků křídel výrazně červené příp. žluté dobře ohrazené pruhy. Letky jsou zvenčí bílé, vyústují do příslušného barevného tónu, ocas je světlý, bez pruhu.

Rázy

Bílí, černí, červení, žlutí, modří s černými pruhyně, bezpruzí, stříbřití s tmavými pruhyně, stříbřití bez pruhů, červeně plaví, žlutě plaví, kapratí modří, stříbřití, červeně plaví, žlutě plaví, **bělouši** modří, stříbřití, červeně plaví, červení a žlutí. **Bělohrötí:** černí, červení, žlutí, modří s černými pruhyně, bezpruzí a kapratí. **Sedlatí:** černí, modří, červení a žlutí.

Vady

Slabé, nebo neohrabane tělo, vysoký nebo nízký postoj, plošší nebo strmé držení těla, slabá, široká nebo šikmá volatost, převísle vole, slabá, křivá, mezerovitá chocholka, chybějící růžice, otevřená záda, šavlovitá křídla, vadná barva

Starvický stavák

zobáku, matná nebo nečistá barva, náběh na třetí pruh, nedostatky pruhů nebo kapratosti. Bělouši; příliš slabá, tmavá, nestejnoměrná kresba krku, velmi nečistá krycí barva, u modrých běloušů bílé břicho, záda, bérce, u červených a žlutých běloušů zamodralé břicho a podocasník. U bělohratých mnoho bílého na břichu a běrcích, méně než 5 a více než 9 bílých letek, větší rozdíl než 2 bílé letky.

Kroužek č. 8.